

χωρίς να την άποχαιρέτησω.

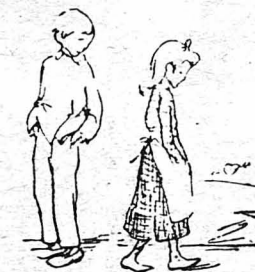
Κατά τας δύο το απόγευμα έχτυπησε το κουδούνι. "Ενας ύπη- ρέτης του ξενοδοχείου όπου έμενε ή κυρία ντε Ζανβρί μου έφερε ένα γραμμα. "Η καρδιά μου πήγε να σπάση από τη συγκίνηση. Το άνοιξα. Δέν περιείχε παρά τις όλίγες αυτές λέξεις : «Φίλε μου, στάς τέσσερες να είστε στη Βίλλα των 'Ιπποτών της Μάλτας. Είναι από- λυτη ανάγκη να σάς μιλήσω.

«Δική σας!» τα δύο αυτά λόγια με την σκόπη τους ίσως συν- τομία, με νάναν άνω κάτω. Με άγαποσε λοιπόν : δέν είχα γελαι- στεί. Μά γι' αυτό άκριβώς έπερε να φύγω, να φύγω ! Τα χέρια μου έτρεμαν. Ναι, σε τρεις ώρες το τραίνο θα με άπεμάχρνε όλο- ταχώς άπ' την 'Ιουλιέττα, και όλ' αυτά θ' άνηκαν στο παρελθόν. Στην άρχή σκέφθηκα να μίν πάω στο ραντεβού. 'Αλλ' όταν έλλη- σίαισε ή ώρα εστάθη αδύνατον ν' άντισταθώ στον πειρασμό. Θά πήγαινα και θά της φανέρονα όλες μου τις σκέψεις, όλη τη φοιχτή τραγωδία που παιζόταν στα βάθη της ψυχής μου. Θά με καταλά- βαινε και θά με συχωρούσε. Στις τέσσερες άκριβώς βρισκόμουν στον τόπο του ραντεβού. Σε λίγο ή 'Ιουλιέττα θά ερχόταν. Δέν μπορούσα ούτε να σκεφθώ τίποτε ούτε να κνττάζω. 'Ός τόσο ή ώρα περνούσε. Περίμενα μιά δολόκληρη ώρα. 'Η 'Ιουλιέττα δέν ήρθε. *Υατερα από λίγα λεπτά βρισκόμουν στο σπίτι μου και από κει τό άμάξι με πήγε στο σταθμό.

— Καί αυτό ήταν τό τέλος του έρωτός σας ; ρώτησα τον κ. ντε Τερνάν.

— 'Όχι. Σε λίγες μέρες πήρα ένα γραμμα της 'Ιουλιέττας τό Παρίσι, στο όποιο μου έγραφε περίπου τό εξής :

«Φίλε μου θά με συχωρήσετε ; 'Ημουν ελλεικρινής όταν σάς έστειλα τό μικρό έκείνο μπλετάκι, αλλά θά με καταλάβετε τάχα ; Θά καταλάβετε ότι, ά' ήμουν σίγουρη γιά τό δικό μου αίσθημα, δέν είμουν σίγουρη γιά τό δικό σας ; Θά καταλάβετε ότι τη στιγμή που ήμουν έτοιμη να ξείθο να σάς βρω, αισθάθηκα πόσο μικρό θά ήταν γιά μένα, να σάς κάνω μιά έξομο- λόγηση στην όσείαν δέν θ' άνταποκρινόσαστε ίσως; Δέν είχα βέβαια καμμίαν απόδειξη ότι δέν μ' άγαπούσατε, αλλά ή ιδέα ότι πολύ πιθανόν να έδοκι- μαζα μιά άπορήτωση, μ' έκανε να δειλιάσω την τελευταία στιγμή... Αι- σθάθηκα τό είδος έκείνο της ντροπής που μās καταλαμβάνει όταν πρό- κειται να δείξωμε τό βάθος της καρ- δίας μας σ' έναν άνθρωπο που του είμαστε άδιάφοροι ίσως... 'Η ντροπή αυτή και όχι ή υπερηφάνεια μ' έμπό- δισε να πάω στον τόπο όπου σάς είχα καλέσει με όλη την ελλεικρίεια και όλη την δύναμη της ψυχής μου...»

«Ετσι τελείωσε ό έρωσ μας, έπρό- σθεσε ό κ. ντε Τερνάν, οίχνοντας μιά άφηρημένη ματιά στο δρόμο. 'Ομολογώ ότι δέν ερχάτησα κάμια της ζωής ντε Ζανβρί. Γιατί θά της κρυτούσα; Την ώρα εκείνη που την περιμένα στο παλιό ρωμαϊκό πάρκο, μ' έκανε να ξαναζήσω, γιά τελευταία φορά την νεότητά μου, την νεότητά μου με τις όρμες και τις ελπίδες της, τις τρέλλες της, τους θύμους και τις άγωνίες της, και δέν θά ξεχάσω, στο είδα εκεί να μου χαμογελά γιά τελευταία φορά τό γλυκό πρόσωπο του έρωτός.

Henri de kempier

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΕΣ

'Η αλήθεια εινε όπως ο Θεός. Δέν εμφανίζεται άπ' εσθείας. Πρέπει κανείς να την μαντέψει από τα έξωτερικά της γνωρίσματα.

'Η ζωή εινε θησαυρός κρυμμένος μέσα σ' ένα πηλίνο άγγείο. Μιραμπώ

'Απ' όλους τους όχληρούς λιγώτερο όχληροι εινε εκείνοι που σιωπούν... Γελστή

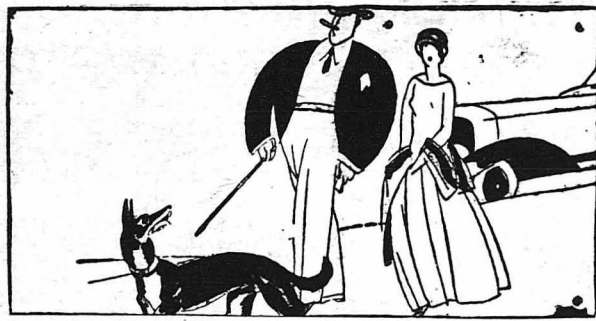
Πόσο γρήγορα θά χανόντουσαν οι άνθρωποι από τη γή άν έ- παναν ν' άλληλοβοηθούνται ! Βάλτερ Σκωτ

Μέσα στους ψεύτες πρέπει να συμπεριλαμβάνεται κι' εκείνος που λέγει αλήθειες χωρίς να τις πιστεύη... 'Αλφόνσος Κάρ

Κάθε στιγμή που διατίθεται καλά, εινε ένα σεβαστό κεφάλαιο τό όποιον διαθέτουμε σε μιά τράπεζα με μεγάλο τόκο... Λούθηρος

Μόνο όσοι έχουν πολλά έλαττώματα μπορούν να παρατηρήσουν πρώτοι τα έλαττώματα των άλλων. Βάκαν

Τό μέλλον ενός παιδιού βρίσκεται πάντοτε στα χέρια της μη- τέρας του. Ρενάν

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ

Ποιός εινε ο ιδρυτής του 'Ερυθρού Σταυρού ;

'Ο 'Ερρίκος Ντουβάν. 'Ο μεγάλος αυτός 'Ελβετός φιλόανθρω- πος σκέφθηκε πρώτος την ίδρυση του 'Ερυθρού Σταυρού. Κι' αυτή ή εύγενής σκέψις του ήρθε στο μυαλό όταν έβλεπε να παρενοηθή στη μάχη του Σολφερίνο τό 1859, όπου οι τραυματίες με τους πόνοους των τραυματιών τους και την άγνεία που δοκίμαζαν, του προξένησαν άπειρον οίκτο. *Όλες αυτές τις θλιβερές εντυπώσεις του τις δημο- σίευσε σ' ένα τεύχος, τό όποιο όνόμασε, ή «'Αναμνήσεις, του Σολ- φερίνο», ύπέδεικνε δε την ίδρυση ενός διεθνούς συλλόγου, που θά τον άποτελούσαν έθελοντές νοσοκόμοι, οι όποιοι θά ήταν πάντα πρόθυμοι ν' ακολουθούν τους διαφόρους στρατούς στους πολέμους. Θά έσπευδαν δε εις βοήθειαν κάθε έθνους και θά προστατευόντου- σαν άπ' όλα τά κράτη, άφοϋ δέν θά άνεμψίνοντο στάς επιχειρήσεις.

'Η μόνη τους άποστολή θά ήταν πώς να άνακουφίζουν τους τραυματίες. Μετά την έκδοσι αυτού του τεύχους ο 'Ερυθρός Σταυ- ρός κατ' οσίαν ειχε ιδουθή, άφοϋ μάλιστα ένεκρίθη και τό σχέδιο του 'Ερρίκου Ντουβάν άπ' την 'Ελβετική κυβέρνησι. Τό άποτέλε- μα ήταν, ότι, σ' ένα διεθνές συνέδριο, τον 'Οκτώβριο του 1863, συνήλθαν 14 έθνη μεταξύ των όποιων, ή 'Αγγλία, Αύστρία, Γαλλία, Πρωσία, 'Ιταλία και Ρωσία, και άπεδέχθησαν τους όρους του καταστατικού του 'Ερυθρού Σταυρού. Στη νέα σύσκεψη που συνήλ- θε κατότιν στη Γενεύη, υπεγράφη ή σύμβασις αυτή από 12 αντιπρο- σώπους, κι' έγινε δεκτή άπ' όλα τά πολιτισμένα κράτη, πλην της 'Αμερικης.

Γιά να λάβη κανείς άκριβή ιδέα των μεγάλων υπηρεσιών του 'Ερυθρού Σταυρού, άρκεί να μείνη ότι κατά τον Γαλλοπρωσικόν πόλεμον, την εποχή δηλαδή της ιδρύσεώς του, διέθεσε και στάς δύο έμπολέμους γιά την περιάλληλη των τραυματιών τους, 2.600.000 λίρες. Τό μόνον Ευρωπαϊκόν κράτος που δέν εισήλθε στην όργα- νωσι του 'Ερυθρού Σταυρού, εινε ή Τουρκία, την όποιαν κάθε σταυρός, άόρη και έρυθρή θίγει... θρησκευτικώς.

Σε ποιό μέρος πουλάνε στέμματα γιά βασιλείς ;

Στη πόλι Μπίρμινγκχαμ της 'Αγγλίας. Σ' αυτή την πόλι ή βιομηχα- νία των στεμμάτων εινε ή κειό επικερδής βιομηχανία. Τό εμπόριον αυτό ως έπί τό πλείστον διενεργείται με την 'Αφρική και 'Ινδίας, άπ' όπου καταφθάνουν οι πολυάριθμοι βασιλείς των ίθαγενών και οι μαχαραγιάδες ερχονται γιά να διαλέξουν τό στέμμα της άρε- σκίας τους, και νάντικαταστήσουν μ' αυτό τό βασιλικό τους καπέλο που φορούν.

Ποιά πόλις έχει τον στενώτερο δρόμο νου κόσμου ;

'Ο δρόμος Γκρετ Γιαρμούθ, στη πόλη Νορφοκ εινε ο στενώτε- ρος όλων. 'Η είσοδος του άπ' τό ένα μέρος έχει πλάτος 29 ίντσών και άπ' τό άλλο 56 ίντσών ! Γιά να πάρετε μιά άκριβή ιδέα της στενότητος αυτού του δρόμου άρκεί να σημειωθή ότι οι κάτοικοι της μιάς πλευράς του χαρτοτούν διά χειραγιάς τους γείτονας τον που κατοικούν άπ' την άέναντι πλευράν... από τό παράθυρα τους, και ζητάνε φοιτία γιά τό τσιγάρο τους ! Τό Νορφοκ μπορεί μάλι- στα να όνομασθή ή «Πόλις των Στενών Δρόμων». Έχει έν δλω 145 στενούς δρόμους. Μεταξύ των πιο στενών δρόμων του κόσμου εινε και ή «Βία Σόλυ», στην 'Αβάνα ή όποία έχει 3 1/2 ποδών πλάτος. Οι περισσότεροι δρόμοι στη Κίνα, δέν υπερβαίνουν σε πλάτος τους 3 και 4 πόδες.

Ποιός εινε ο ταχύτερος συνθέτης ;

'Ο Σαρ 'Αρθούρος Σουλλιβάν εινε ο ταχύτερος μουσικός συνθέ- της. Την πρώτη του όπερα «Κοντραπατίστας» τη σύνθεσε σε 16 ήμερες. Τη σύνθεση της ούβερτουρας της «Ιολάνδης» την άρχισε στις 9 π. μ. και την τελείωσε στις 7 το πρωι την άλλη μέρα. Την «'Ελεγεία του Χριστού» την συνέθεσε σε 24 ώρες. 'Ο Ροσσίνι μ' όλον που ήταν έξαιρετικά ταμπέλης όταν άποφάσιζε να δουλέψη γινόταν πολύ ταχύς. Τόν «Κουρέα της Σεβίλλης» τον συνέθεσε σε 13 μέρες. 'Ο Ντουζέττι, ο όποιος συνέθετε με τη μεγαλύτερη ευκολία, τε- λείωσε την τελευταία πράξη της «Φαβορίτας» ένα βράδυ μετά τό δείπνο του.